

SM84

Voordat we met het beschuldigende vingertje gaan wijzen

Bericht in *The Guardian* van 12 januari 2023:

‘Onthuld: Exxon deed 'adembenemend' nauwkeurige klimaatvoorspellingen in de jaren 70 en 80 – De oliegi-gigant Exxon heeft privé "de opwarming van de aarde correct en vakkundig voorspeld" om vervolgens tientallen jaren publiekelijk dergelijke wetenschap te verwerpen om zijn kernactiviteiten te beschermen, zo blijkt uit nieuw onderzoek.’

Voordat we in grootse verontwaardiging onze hoofden schudden over zóveel onrecht en weer doorgaan waar we mee bezig waren, kan het geen kwaad onszelf een paar kernvragen te stellen:

- *Waaróm deden de executives van Exxon dit?*
- *Waaróm hebben ze de waarheid verhuld?*
- *Waaróm hebben ze tientallen jaren twijfels gezaaid?*

Voordat we ons beschuldigende vingertje naar Exxon wijzen moeten we ons realiseren dat er dan ook drie vingers naar onszelf terugwijzen. Sta met toe dat uit te leggen met een voorbeeld.

Stel je voor, je hebt een product of dienst ontwikkeld waar je een onderneming omheen hebt gebouwd die jou van je inkomen voorziet. Of je werkt bij zo'n onderneming. Je hebt je product of dienst succesvol opgeschaald en je leeft er goed van. Huis, auto, veel spullen. Kinderen kunnen naar goede scholen. Vier keer per jaar luxe op vakantie. Maar je hebt ook een studieschuld, hypotheekschuld, leningen, kredieten, vaste lasten, personeelskosten, belastingschuld.

En nou blijkt dat je product of dienst schadelijk is. Slecht. Ongezond. Gevaarlijk.

Shit. Wat nu?

Ga je nu op de knieën in een schreeuw van zelfbesef en spijt, roepend dat je al het onrecht zal herstellen, je vermogen van de rekeningen op de Kaaimaneilanden gaat halen, je huizen en auto's verkoopt en vrijwilligerswerk gaan doen in een reparatiecafé? Als je een goedbetaalde baan hebt in de tabaks- wapen-, olie- of plasticsindustrie en je komt er achter dat het het milieu vervuult, de biodiversiteit vernietigt en het klimaat verandert, hef je dan je handen ten hemel

in een diep besef van destructief gedrag en geef je dan je baan op om vrijwilligerswerk te gaan doen bij de gemeentestort?

Wat denk jij?

Alle mensen op deze planeet zitten in kleine sociale groepen van familie, gezin, vrienden, collega's en teamgenoten. Al die mensen willen rijk, gezond, gelukkig en oud worden. We hebben een inkomen nodig om te kunnen wonen, leren, werken en een beetje plezier te hebben. Als we eenmaal aan dat inkomen gewend zijn willen we meer. Altijd maar weer meer.

Al die kleine groepen hebben exact dezelfde behoeftes: overleven en voortplanten. Desnoods ten koste van anderen en desnoods ten koste van de leefomgeving. Hoe hoger je komt in de menselijke hiërarchieën, hoe meer kracht, macht, invloed en controle je vergaart. En hoe meer vermogen en kapitaal. Die executives van Exxon redeneren net als jij en ik: wat ik heb wil ik behouden en als het meer kan, dan wil ik het óók.

Want heb jij ooit 'nee' gezegd tegen een salarisverhoging? Een promotie geweigerd? De opbrengsten van je aandelenverkoop gedoneerd aan een goed doel? De winst op de verkoop van je huis niet geïnvesteerd in je volgende, grotere huis? Vijf jaar met je smartphone gedaan? Vijftien jaar met dezelfde auto gedaan? Geen nieuwe spullen gekocht als de oude nog voldoen?

Die drie vingers die naar je terugwijzen doen best zeer als ze herhaaldelijk in je eigen borst prikken.

Meer weten?

<https://www.demensalsgrens.nl>

'De mens als grens — Over de onbuigzame barrières van ons bestaan'.

<https://amp-theguardian-com.cdn.ampproject.org/c/s/amp.theguardian.com/business/2023/jan/12/exxon-climate-change-global-warming-research>